

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 5. marts 2019 af Østre Landsrets 7. afdeling
(landsdommerne Finn Morten Andersen, Tine Vuust og Marie Rosenkilde Nielsen (kst.)
med domsmænd).

7. afd. nr. S-2817-18:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født juni 1966

(advokat Jan Schneider, besk.)

Glostrup Rets dom af 21. september 2018 (15-2696/2017) er anket af T med
påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået skærpeelse.

F har gentaget sin påstand for byretten om betaling af tortgodtgørelse med
150.000 kr. med renter fra den 16. september 2017.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet F.

De i byretten af vidnerne læge V1, V2, V3, V4 og V1 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han rettelig første gang traf F i 1998. Han arbejdede dengang på ” ”. Han var helt nyuddannet og besluttede efter en samtale med F, at hun skulle indlægges for at blive fri af stoffer. Hun havde dengang en borderline-diagnose, men ikke andre psykiske diagnoser. Hun havde været misbruger i mange år, hvilket kan give psykoser, når man tager det i så store mængder, som hun gjorde. Han formoder, at hun fra 2011 til 2016 igen tog stesolid, men ved deres personlige møder fremstod hun ikke psykotisk. Hun talte om, at hun var psykotisk, men han så det ikke selv, og han troede hende ikke. Hun ville hele tiden have mere af ham, aldrig mindre. Det var en del af hendes personlighed. Han opsøgte hende i 2006, hvor han boede i Norge, for at vise hende omsorg. Det var ikke normalt for ham at opsøge tidligere patienter, og han ved ikke, hvorfor han opsøgte netop F. Hvis det var for at indlede et forhold til hende, var han i hvert fald ikke bevidst herom. Han var dengang ikke parat til at blive skilt fra sin hustru, men det var med i hans overvejelser. Hans forhold til sin daværende hustru var turbulent, og de gik endeligt fra hinanden i 2014, uden at det dog havde noget med F at gøre. Han erindrer ikke, om han stillede F i udsigt, at han ville forlade sin hustru til fordel for hende. Forholdet til F var ikke moralsk korrekt hverken fagligt set eller i forhold til hans familie. Selvom hun ikke længere var hans patient, ville man nok se skævt til ham i faglige kredse, hvis forholdet blev kendt. Han opfattede dog aldrig deres forhold som ulovligt.

I 2008 besluttede han at afslutte deres forhold, fordi det var usundt og alt for dramatisk.

F havde ringet til hans daværende hustru og sladret med det formål at ødelægge hans ægteskab, så hun kunne få ham for sig selv. Afslutningen af forholdet havde intet med hendes politianmeldelse af ham at gøre, for den fik han først bekræftet i 2010. Hun havde tidligere skrevet til ham, at hun havde anmeldt ham til politiet, men han troede hende ikke. I over et år herefter sendte hun flere end 200 sms'er til ham. Han måtte købe en ny telefon og få et nyt telefonnummer. Hans tidligere telefon blev afleveret til Gjøvik politi i forbindelse med retssagen i Norge, og fra sin norske advokat har han fået en udskrift af hendes beskeder. Han skrev aldrig tilbage, men talte nok kortvarigt i telefon med hende en eller to gange. Hun tryglede ham om at genoptage deres forhold og truede ham ved at skrive, at hun havde anmeldt deres forhold til dansk politi, hvilket han som sagt ikke troede på. Hun

skrev, at han skulle kontakte hende, så hun kunne redde ham. Hun skiftede mellem kærlighedserklæringer, bønner og trusler i et forsøg på at få ham til at genoptage kontakten. Efter 2009 kom der ikke flere beskeder fra hende og han havde herefter ikke telefonisk kontakt med hende i mere end to år.

I september 2011 var han i København med et flyttelæs, idet han og hans hustru havde solgt deres hus i Norge. Han var alene i nogle dage og savnede F. Han sendte hende en sms, som hun svarede på, og de aftalte at ses, hvorefter de genoptog deres forhold. Da de genoptog kontakten, var formålet at slutte fred med hinanden og blive gode venner igen. Det var dog svært for dem at lade være med at være sammen, for de havde stadigvæk følelser for hinanden. Hun fortsatte med at forsøge at presse ham til at være mere sammen med hende ved at oplyse om selvskadende handlinger som følge af sorg over ikke at være sammen med ham. I perioder sås de ofte, andre gange kunne der gå måneder imellem. De havde altid sex, når de sås, i form af både samleje og anden seksuel omgang. Hun truede ikke længere med at gå til politiet. Hun har aldrig sagt fra over for deres forhold. Tværtimod ville det være verdens undergang, hvis ikke hun så ham.

Hans omtale i mails af muligheden for, at han ville begå selvmord, var foranlediget af hendes gentagne trusler om at begå selvmord, som var ødelæggende for deres kærlighed. Han ville vise hende, at det gjorde ondt at skrive om selvmord, og at noget sådant gjorde modtageren trist og kunne ødelægge deres forhold. På dette tidspunkt vidste han kun, at hun var borderline. Han vidste ikke, hvad hun tog af medicin, og hans rådgivning herom gik vistnok alene på spørgsmålet om, hvorvidt hun kunne få orgasme, når de var sammen. Han gav altid generelle svar på hendes spørgsmål om medicin, således som det for eksempel fremgår af mailkorrespondancen af 10. august 2006. Der var tale om information, som man også kunne finde på nettet. Medicinen "Abilify", som er omtalt i hans mail af 5. november 2007, er antipsykotisk medicin, der i lave doser kan bruges mod angst. Han ved ikke, om F. nogensinde har indtaget denne form for medicin. Han antager, at der var tale om et generelt spørgsmål fra hendes side, men det er også muligt, at hun havde fået præparatet foreslået af sin behandler.

Han tror ikke, at F. har prøvet at begå selvmord, men hun har formentlig været selvskadende, hvilket han dog først fik bekræftet med fremsendelsen af fotos i 2015/2016. Han erindrer i hvert fald ikke tidligere mails fra hende om selvskadende handlinger. Hendes bemærkninger herom og oplysning om indlæggelse og bæltefiksering i mails fra 2008,

opfatter han som røverhistorier i den hensigt at presse ham til at tage til Danmark og være mere sammen med hende. Selvom han i mail af 24. juli 2013 skrev til hende, at hun skulle lade være med at skade sig selv, var han fortsat ikke var sikker på, at hun virkelig var selvskadende på dette tidspunkt, men hvis det var tilfældet, rådede han hende til at lade være. Hun oplyste også om selvskade i mail af 25. juli 2013. Han var dog fortsat i tvivl om, hvorvidt det var rigtigt. Han ønskede ikke, at hun skadede sig selv. F angav, at årsagen til de selvskadende handlinger var sorgen over at være væk fra ham. Det passede godt med hendes borderline personlighed.

Når han besøgte F på adresse 2, var der også nogle gange personale til stede i bygningerne, men han mødte dem aldrig. F sagde, at de gik hjem klokken otte om aftenen og kom igen klokken seks om morgenen. Han kom typisk om aftenen, overnattede hos F og forlod hendes lejlighed igen langt senere end klokken seks om morgenen.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han efter løsladelsen i 2017 flyttede tilbage i sin båd, hvor han fortsat bor. Båden ligger i , tæt på , hvor hans ekskone bor sammen med deres tre børn. Hans yngste datter på 10 år har fået konstateret Asperger, og det er derfor vigtigt, at de kan hjælpe hinanden, hvorfor hans tidligere hustru også har planer om at flytte til .

Vidnet F har forklaret blandt andet, at de første par gange hun var seksuelt sammen med tiltalte, var hun fortsat hans patient. Hun var ambivalent over for forholdet til tiltalte. Hun var bange for ham og frygtede ham, men hun beundrede ham også meget og så op til ham som en konge, der havde styr på alting. Han hjalp hende meget. Hun anså det ikke dengang som en forelskelse, men hun kan godt have skrevet, at hun var forelsket i ham. Deres forhold var meget konfliktfyldt, fordi tiltalte altid sagde ét i telefonen, hvor han var sød og rar, og noget andet når de var sammen, og hvor han skældte ud. Hun syntes ikke dengang, at de sås for lidt, for der var konstant konflikter. Han gjorde hende ikke tryk og gav hende ingen fred og ro. Hun har ikke truet ham med at fortælle behandlere om deres forhold, anmelde ham til politiet eller kontakte hans kone i den hensigt at opnå større kontakt med ham. Hun gjorde det for at skræmme ham væk. Baggrunden for, at hun i 2008 kontaktede hans hustru, var dog, at hun havde set en artikel om en anden kvinde, der var blevet seksuelt misbrugt af sin psykiater. Hun blev meget vred over det og over, at han havde smittet hende med herpes, og hun ønskede at fortælle hans kone hvilken frygtelig mand, hun var gift med.

Hun kendte ikke tiltaltes telefonnummer, så deres kontakt foregik altid ved, at han ringede til hende og fortalte hende, hvad han havde lyst til at gøre sammen med hende, hvorefter hun skrev til ham om det, han gerne ville høre. Han bad hende ikke om at skrive disse mails. Hun har det stadigvæk sådan, at hun ikke kan lade være med at gøre, hvad folk gerne vil have hende til. Forud for hans besøg tog hun typisk en pille og noget alkohol, så hun kunne holde det ud. Han vidste helt sikkert godt, at der var noget galt. Også under deres ferier var det helt forfærdeligt. Da de skulle på en ferierejse til Rom, kludrede hun i lufthavnen med kufferterne på grund af nervøsitet, og hun var så bange i flyet, at personalet spurgte hende, om hun havde det godt. I Rom var hun meget alene, og hun havde det skidt. En aften, hvor han kom sent hjem, bad han hende tie stille og gentog et utal af gange: ”Først laver jeg mad, så spiser vi aftensmad, så bader jeg børnene og læser godnathistorie”. Hun blev syg af de mange gentagelser.

Mens hun var i behandling hos tiltalte, talte de ikke så meget om diagnoser, men hun hørte stemmer og havde også gjort det som ung, og på et tidspunkt sagde han, at hun var skizoid. Hun sendte engang nogle billeder til ham af sig selv, efter at hun havde skåret sig. Det må have været i 2011, 2012 eller 2013, mens hun boede i ” ”. Det var i hvert fald før, hun flyttede til adresse 2. På et tidspunkt sagde tiltalte, at når hun fik ny medicin, skulle hun fortælle ham om det, så han kunne sige, om det var i orden, og det gjorde hun. Han rådede hende til at trappe ud af medicinen, hvorefter hun fik det meget dårligt. Tiltalte havde kendskab til hendes indlæggelser, for de skrev til hinanden, mens hun var indlagt, men hvordan det nærmere foregik, erindrer hun ikke. Hun havde i disse perioder svært ved at skrive sms’er. Efter at forholdet til tiltalte begyndte, blev hun mere og mere syg. De senere år har hun fået det gradvist bedre. Hun får meget hjælp på adresse 2. Hun fortalte ikke behandlerne ret meget om forholdet til tiltalte, men de kunne jo se, hvad hun gjorde ved sig selv efter hans besøg.

Hun erindrer ikke mailen af 13. august 2007 til tiltalte. Sådan noget har hun vist aldrig skrevet. Hun blev indlagt nogle dage senere, idet hun var psykotisk og hørte stemmer. Når hun skrev til tiltalte om fantasier og eksperimenter, var det efter forslag fra ham. Hun var ikke selv interesseret i sex, bortset fra i en kort periode, hvor hun var manisk. Al den medicin, hun har fået i hele sit liv, har frataget hende sexlysten.

I sommeren 2008 ringede tiltalte og ville have telefonsex med hende. Det var sidste gang, de havde et seksuelt forhold, inden hun sidst i juli eller først i august 2008 anmeldte ham til politiet. Det var på grund af politianmeldelsen, at kommunikationen mellem dem dengang ophørte. Hun forsøgte ikke at få ham til at være sammen med sig efter politianmeldelsen, men han ringede til hende og fortalte, at han havde fået enten en discusprolaps eller cancer i nakken. Det sidste gjorde hende meget bange, men det viste sig efterfølgende, at det bare var en discusprolaps. Hun erindrer ikke beskederne fra den 3. december 2008 kl. 9.12 og 9.27, eller om hun har havde et arbejdstelefonnummer . Hun havde ikke et rigtigt arbejde i august 2008, men arbejdede i skånejob i en kirke fra september 2005 til maj 2010. Hun har ikke truet tiltalte med at fortælle X1 om deres forhold, hvis han ikke kontaktede hende, for hun ville gerne slutte deres forhold. Hun erindrer ikke beskederne i 2008 fra den 18. december kl. 18.18 til den 20. december kl. 19.07. Hun må have været indlagt i den periode. Det samme gælder beskederne den 19. og 20. januar 2009. De havde slet ikke nogen kontakt med hinanden i den periode. Hun var den 19. januar 2009 indlagt på en psykiatrisk afdeling og gik til ambulans behandling hos X1. Tiltalte tog kontakt til hende lidt senere i 2009, efter at han var blevet løsladt i Norge, for at sikre sig, at sagen i Danmark ikke blev til noget. Han truede med at lægge nøgenbilleder af hende på nettet, hvis hun fastholdt politianmeldelsen af ham. Da hun havde skrevet til ham, at hun havde trukket sin anmeldelse tilbage, stoppede hans kontaktforsøg. Det forholdt sig ikke sådan, at hun tiggede og bad tiltalte om at genoptage forholdet. Hun så ham herefter først igen, da han kontaktede hende i 2011.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig i det af byretten fastslåede omfang. Det tiltrædes således, at forurettede i gerningsperioden fra 2011 til 2016 var sindssyg, at tiltalte vidste dette, og at han på strafbar måde udnyttede denne sindssygdom til at skaffe sig samleje og andet seksuelt forhold med hende.

Ved straffastsættelsen har landsretten lagt vægt på, at den seksuelle udnyttelse af forurettede skete adskillige gange over en femårig periode. Som hendes tidligere behandler udnyttede han tillige groft det tillidsforhold, som forurettede igennem syv års samtalerapi havde opbygget til ham, og det må efter forurettedes forklaring, der støttes af journaloptegnelser og forklaringen fra forurettedes praktiserende læge, lægges til grund, at det seksuelle forhold i mange tilfælde førte til en væsentlig forværring af hendes psykiske tilstand, her-

under udførelse af selvskadende handlinger og selvmordsforsøg. Der er endvidere lagt vægt på, at tiltalte efter cirka to års pause opsøgte forurettede igen i 2011, kort tid efter at han ved dom af 13. april 2011 var blevet idømt halvandet års fængsel i Norge for et seksuelt forhold til en af sine psykiatriske patienter.

Tre voterende finder på denne baggrund, at straffen skal forhøjes til en tillægsstraf af fængsel i 2 år, mens tre voterende stemmer for at fastsætte tillægsstraffen til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Der afsiges dom i overensstemmelse med det for tiltalte gunstigste resultat, jf. retsplejelovens § 216, stk. 1, således at tillægsstraffen forhøjes til fængsel i 1 år og 6 måneder.

De juridiske dommere tiltræder dommens bestemmelse om tortgodtgørelse.

I øvrigt stadfæstes dommen, for så vidt den er anket.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at tiltalte straffes med en tillægsstraf af fængsel i 1 år og 6 måneder.

Dommens bestemmelse om tortgodtgørelse stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 11-03-2019

Rikke Bjergdal Nielsen

Retsassistent

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 21. september 2018

Retten nr. 15-2696/2017
Politiets nr. 0700-72311-00002-16

Anklagemyndigheden
mod
T
Født juni 1966

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 16. marts 2017.

T er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 218, jf. til dels § 225,
ved i tiden fra omkring ultimo 2004 og til omkring medio 2016, ved
udnyttelse af F's sindssygdом et større antal gange at have
skaffet sig samleje samt andet seksuelt forhold end samleje med F
forskellige steder på Sjælland herunder på adresse 1 ,
by samt på det psykiatriske bosted adresse 2 , by .

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har endvidere gjort gældende, at der er indtrådt forældelse for så vidt
angår forhold begået forud for 2011.

Anklageren har bestridt, at der er indtrådt forældelse.

F har nedlagt påstand om tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 på 150.000 kr. med rente efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 16. september 2017.

F har endvidere taget forbehold for at fremsætte yderligere krav.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne F, V1, V2, V3 og V4.

Forklaringerne fremgår af retsbøgerne og gengives i fornødent omfang under rettens begrundelse og afgørelse.

Sagen har med henblik på vurdering af F's psykiske tilstand været forelagt for Retslægerådet, som har afgivet erklæring af 8. marts 2018.

Anklageren har oplyst, at Retslægerådet har fået tilsendt lægelige akter vedrørende F fra 1980'erne, men at det er aftalt med Retslægerådets sekretariat at afgrænse perioden i nærværende sag til maj 2005 og fremefter.

Retslægerådet har udtalt blandt andet:

" F har siden tidlig voksenalder, startende omkring 1984, haft kontakt med det psykiatriske behandlingssystem. Hun er fra første psykiatriske kontakt og vedvarende gennem livet beskrevet som personlighedsmæssigt skrobelig, uselvstændig, tidvis grænselos, med voldsom angst og tilbøjelighed til tvangsfænomener og depressive perioder. De første mange år var diagnosen "grænsepsykose (casus limitares pseudoneurotica), og symptomerne var tvangstanker- og handlinger, angst og depression. Fra 1989 beskrives selvskadende handlinger og selvmordstilskyndelser. Der er jævnligt under indlæggelser beskrevet akut forværring af tilstanden, med sindssygelige symptomer, i form af periodisk optrædende hørelshallucinationer. Der omtales et periodisk overforbrug af alkohol, ligesom stigende behov for lægeordineret beroligende medicin og abstinenssymptomer herfra ligeledes er nævnt som muligt medvirkende forklaring på de psykotiske symptomer. F har været indlagt et meget stort antal gange, skonsmæssigt over 30 gange.

Fra 1995 til 2005 foregik den psykiatriske behandling ambulantly. Et 7 år varende samtaleforløb blev afsluttet i 2004. Fra 2005 anføres den psykiatriske diagnose at være emotionel ustabil personlighedsforstyrrelse, borderline type, som nogenlunde modsvarer den tidligere anvendte "grænsepsykose". F blev indlagt i maj 2005 grundet påtrængende tilskyndelser til selvskade og selvmord, hvor hun ikke blev vurderet sindssyg. De følgende år er der forskellige diagnostiske overvejelser, herunder emotionel ustabil personlighedsforstyrrelse i svær grad, længerevarende depressiv tilpasningsreaktion, skizotypi, skizoaffektiv psykose indtil diagnosen fra 2012 hovedsagelig anføres som skizofreni, hvor det mest fremtrædende psykotiske symptom er periodisk optrædende hørehallucinationer.

Retslægerådet kan oplyse, at skizofreni og skizoaffektiv psykose er alvorlige sindslidelser, som efter dansk psykiatrisk tradition vanligvis opfattes som sinds-

sygdomme, uanset om der kan påvises såkaldt psykotiske symptomer eller ej på et givet tidspunkt. Dette er imidlertid ikke det samme som at personer med disse diagnoser til enhver tid anses for ude af stand til at træffe beslutninger om egne forhold. Emotionelt ustabil personlighedsforstyrrelse er ikke at opfatte som sindssygelig tilstand, idet fremtrædelsesformen under akut forværring ofte vil kunne ligestilles med sindssygdom.

...

Spørgsmål 1 og 3:

Der henvises herom til det indledende afsnit. Supplerende hertil kan oplyses, at der efter Retslægerådets opfattelse er beskrevet sindssygelige symptomer i form af horehallucinationer hos F under indlæggelse i august 2008 og kortvarigt i februar 2009, hvor der under indlæggelse tillige beskrives paranoide forestillinger af vrangforestillingskarakter. Fra 2012 til 2016 beskrives i udskrivningsbreve fra en række indlæggelser periodisk optrædende hørelshallucinationer, tidvis ledsaget af paranoide opfattelser (vrangforestillinger).

Efter Retslægerådets opfattelse har F været lidende af alvorlig sindslidelse i hele det anførte tidsrum, hvor hendes tilstand udover periodisk optrædende sindssygelige symptomer især har været præget mere vedvarende af en række andre symptomer, som depressive symptomer, angst, følelsesmæssig ustabilitet, ligesom den grundlæggende personlighedsmæssige skrobelighed med en grænseløs adfærd og manglende evne til at klare sig selv over årene er blevet mere udtalt. "

Tiltalte er tidligere straffet ved:

- ankedom af 27. april 2017 fra Vestre Landsret med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 220 om groft misbrug af behandlingsmæssig afhængighed. Ved dommen blev tiltalte frakendt retten til at udøve lægegering indtil videre, og
- ankedom af 13. april 2011 fra Norge med fængsel i 1 år og 6 måneder for overtrædelse af den norske straffelovs § 193, 1. led.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han bor på en båd. Han har 3 børn på 10, 14 og 15 år, som bor hos deres mor . Han ser børnene hver anden weekend og i ferier. Afsoning vil påvirke hans samvær med børnene, således at det ikke kan lade sig gøre at se dem.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tiltalte har nægtet sig skyldig. Han har i vidt omfang forklaret enslydende med F om en seksuel relation med hende, men har han bestridt dels, at F var sindssyg, og dels at han har udnyttet en eventuel foreliggende sindssygdom til at skaffe sig samleje og andet seksuelt forhold end samleje med hende.

Tiltalte har yderligere forklaret blandt andet, at han tidligere var psykiater og i den forbindelse mødte F i 1997 under en indlæggelse. Han fulgte hende ambulantly i en årrække, hvor han var behandlende psykiater for

hende. Behandlingen ophørte omkring år 2003, hvorefter han og F ikke have kontakt i nogle år. Omkring år 2005 opsøgte tiltalte F.

Han boede på daværende tidspunkt i Norge. Ultimo 2005/primio 2006 besøgte han hende på hendes adresse, hvor de indledte et seksuelt forhold, som opstod af samhørighed og kærlighed. Han formodede, at F modtog psykiatrisk behandling på daværende tidspunkt, idet han selv havde henvist hende til det. Han har ikke bestridt, at han blandt andet skrev til F, at hendes psykolog på Hospital ikke måtte høre om deres relation, og at han truede hende med, at han ville begå selvmord. Han var klar over, at hun var selvskadende, men han kendte ikke i øvrigt hendes diagnoser og bemærkede ikke nødvendigvis, at hun i mails omtalte psykoser og tvangsindlæggelser.

Tiltalte var videre forklaret, at han i 2008 blev bekendt med, at F havde meldt ham til politiet, og at der derpå foregik en politimæssig efterforskning. Herefter havde han ikke kontakt til F før omkring år 2011, hvor han opsøgte hende på ny, fordi han savnede hende og havde tilgivet, at hun havde meldt ham til politiet.

Retten finder, at F har afgivet en troværdig og sammenhængende forklaring, som har fremstået nuanceret og detaljeret, omkring sin relation til tiltalte. F's forklaring støttes i vidt omfang af tiltaltes egen forklaring og af den fremlagte mailkorrespondance og de lægelige akter.

Retten lægger efter F's forklaring til grund, at tiltalte i 2004, hvor han fortsat var F's behandlende psykiater, opsøgte hende på bopælen. I den forbindelse gjorde tiltalte tilnærmelser til hende, og på hans initiativ havde de over de kommende år hyppigt samleje og andet seksuelt forhold end samleje.

F har beskrevet sin psykiske tilstand over årene, hvor hun har forklaret blandt andet, at hun i langvarige perioder var psykotisk og hørte stemmer. Endvidere var hun selvskadende, særligt efter besøg fra tiltalte. Hun har videre forklaret, at tiltalte kendte til hendes tilstand, herunder til tvangsindlæggelser og bæltefiksering mv., som hun talte med ham om og også beskrev for ham.

F og tiltalte har samstemmende forklaret, at de fra omkring år 2008 og ca. 2½ år fremefter på tiltaltes initiativ ikke havde kontakt. Retten finder, at handlingerne omfattet af anklageskriftet på denne baggrund - uanset at kontakten mellem dem formentlig ophørte på baggrund af F's anmeldelse - ikke kan anses for en fortsat forbrydelse, og at forhold beskrevet frem til omkring år 2011 er forældede, jf. forældelseslovens § 94, stk. 1. Tiltalte frifindes derfor for denne del af tiltalen.

Det fremgår af Retslægerådets besvarelse blandt andet, at skizofreni og skizoaffektiv psykose er alvorlige sindslidelser, som efter dansk psykiatrisk tra-

dition vanligvis opfattes som sindssygdomme, uanset om der kan påvises såkaldt psykotiske symptomer eller ej på et givet tidspunkt. F er fra 1989 beskrevet med jævnlige indlæggelser, hvorunder tilstanden er akut forværret med sindssygelige symptomer. Fra 2008 er der beskrevet hørehalucinationer og paranoide vrangforestillinger med blandt andet diagnosen skizoaffektiv psykose, og fra 2012 er diagnosen hovedsageligt anført som skizofreni. Herefter og efter Retslægerådets besvarelse om, at F i tidsrummet fra 2008 og fremefter har lidt af alvorlig sindslidelse, lægger retten til grund, at F i den for gemingen nu relevante periode fra omkring år 2011 og fremefter var sindssyg og dermed omfattet af personkredsen i straffelovens § 218.

Tiltalte er som overfor nævnt uddannet psykiater og har praktiseret som sådan i en længere årrække. Han har som behandler for F gennem 7 år været i besiddelse af hendes lægelige oplysninger, i hvert fald omkring det tidspunkt, hvor han indledte en relation til hende. Han og F havde hyppig kontakt over årene herunder med længerevarende samvær, og tiltalte var bekendt med hendes tvangsindlæggelser og bæltefikseringer, ligesom der foreligger korrespondance i hvert fald fra 2008 og fremefter mellem dem omhandlende psykoser, hørehalucinationer og indlæggelser. Under disse omstændigheder og henset til tiltaltes særlige indsigt i psykiatri lægger retten til grund, at tiltalte vidste, at F var sindssyg i gerningsperioden.

Retten skal herefter tage stilling til, om tiltalte har udnyttet F's sindssygdom til at skaffe sig samleje og andet seksuelt forhold end samleje med hende.

V1, som er F's praktiserende læge, hos hvem hun modtog medicinsk behandling for skizofreni, har forklaret, at F efter tiltaltes besøg ofte blev indlagt på grund af selvskadende adfærd og forsøg på selvmord. Dette fremgår da også i vidt omfang af de lægelige oplysninger i sagen og af vidneforklaringerne fra personalet på bostedet ^{adresse 2:}

V2, V3 og V4.

F har forklaret, at hun ikke deltog aktivt i den seksuelle akt og mekanisk lod sig føre af tiltalte, som instruerede hende i, hvorledes akten og forholdene omkring den skulle foregå. Dette kunne tiltalte ikke undgå at bemærke. Hun har beskrevet sig som værende afhængig af tiltalte, som hun fortsat opfattede som behandler. Hun har videre forklaret, hvilket også fremgår af korrespondancen, at tiltalte sagde, at deres relation var hemmelig, og at han ville begå selvmord, hvis den kom frem. ligesom han nævnte, at også deres børn var udsatte.

Tiltalte har ikke bestridt, at han i 2008 blev bekendt med, at F meldte ham til politiet for at få det seksuelle bragt til ophør. Desuagtet kon-

taktede han F på ny og genoptog en seksuel relation til hende, som han opretholdt i årevis. Tiltalte vidste således allerede på dette tidspunkt, at F ikke ønskede relationen, og at hun søgte politiets hjælp til at bringe den til ophør.

Under disse omstændigheder sammenholdt med de foreliggende oplysninger om F's psykiske helbredsforhold og hendes tillid til tiltalte som tidligere behandlende psykiater finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte udnyttede F's sindssygdom til at skaffe sig samleje og andet seksuelt forhold end samleje med hende. Tiltalte findes derfor med ovennævnte begrænsning vedrørende gemingsperioden skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet, jf. straffelovens § 218, jf. til dels § 225, jf. straffelovens § 89.

Straffen fastsættes som en tillægsstraf til dommen af 27. april 2017 til fængsel i 1 år og 3 måneder.

Retten har ved strafudmålingen i skærpende retning tillagt det betydning, at tiltalte tidligere - og mens han havde en relation til F - er straffet for ligearartet kriminalitet med relation til sit virke som psykiater. Endvidere er de konsekvenser, som overgrebene har haft for F, tillagt betydelig vægt.

Retsformanden tager efter sagens karakter og omfang samt de betydelige psykiske konsekvenser, som overgrebene har haft for F, påstanden om tortgodtgørelse til følge med 70.000 kr. jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2, jf. stk. 1, med tillæg af rente efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 16. september 2017.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 1 år og 3 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F v/advokat Lene Østerberg betale 70.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 16. september 2017.

Anne Bendfeldt Westergaard
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Glostrup, den 26. september 2018

kontorfuldmægtig